

disputants-חולקים ♦ ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	statement-מימרא ■ קושיא- challenge ז שאלה- question ^ תירוץ- answer ! ראיה- proof ■
מקרא-key:	

סנהדרין-דיני ממונות בשלשה		Talmud Navigator														
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב			
מאתים ושבעים ושבעה.	תניא רבי:											■	◊	.ית.		
מאתים שבעים ושמנה	והתניא, רבי:											■	ז	◊	.ית.	
לא קשיא, הא - רבי יהודה, הא - רבנן.														!	◊	.ית.
(שמות י"ח) ושמת עליהם שרי אלפים שרי מאות שרי חמשים ושרי עשרת, שרי אלפים - שש מאות, שרי מאות - ששת אלפים, שרי חמשים - שנים עשר אלף, שרי עשרות - ששת ריבוא, נמצאו דייני ישראל שבעת ריבוא ושמנת אלפים ושש מאות.	תנו רבנן:													■	◊	.ית.
הדרן עלך דיני ממונות.															◊	

<p> disputants- חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-קודמת-פסקה של פסקה קודמת story-מעשה O </p>	<p> statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ ! proof-ראיה </p>
<p>מקרא-key:</p>	

סנהדרין-כהן גדול		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא
כהן גדול דן ודנין אותו, מעיד ומעידין אותו, חולץ וחולצין לאשתו, ומייבמין את אשתו. אבל הוא אינו מייבם, מפני שהוא אסור באלמנה.												■
מת לו מת - אינו יוצא אחר המטה, אלא הן נכסין והוא נגלה, הן נגלין והוא נכסה, ויוצא עמהן עד פתח שער העיר, דברי רבי מאיר	[רבי מאיר]											■
אינו יוצא מן המקדש, משום שנאמר (ויקרא כ"א) ומן המקדש לא יצא.	רבי יהודה:											■
וכשהוא מנחם אחרים, דרך כל העם עוברים בזה אחר זה, והממנה ממצעו בינו לבין העם. וכשהוא מתנחם מאחרים, כל העם אומרים לו: אנו כפרתך, והוא אומר להן: תתברכו מן השמים.												■
וכשמברין אותו, כל העם מסובין על הארץ והוא מיסב על הספסל.												■
המלך לא דן ולא דנין אותו, לא מעיד ולא מעידין אותו, לא חולץ ולא חולצין לאשתו, לא מייבם ולא מייבמין לאשתו.												■
אם רצה לחלוץ או לייבם - זכור לטוב.	רבי יהודה:											■
אין שומעין לו.	אמרו לו: [רבנן]											■
ואין נושאים אלמנתו.	[רבנן]											■
נושא המלך אלמנתו של מלך, שכן מצונו בדוד שנשא אלמנתו של שאול, שנאמר (שמואל ב' י"ב) ואתנה לך את בית אדניך ואת נשי אדניך בחיקך.	רבי יהודה:											■
כהן גדול דן.												■
דנין אותו איצטריכא ליה.												!
הא נמי פשיטא, אי לא דיינינן ליה - איהו היכי דיינן? והכתיב (צפניה ב') התקוששו וקושו												!
קשט עצמן, ואחר כך קשט אחרים.	ואמר ריש לקיש:											!
אלא, אידי דקא בעי למיתני מלך לא דן ולא דנין אותו - תנא נמי כהן גדול דן ודנין.												!
ואי בעית אימא: הא קא משמע לן												!
כהן גדול שהרג את הנפש במזיד - נהרג, - בשוגג - גולה, ועובר על עשה ועל לא תעשה, והרי הוא כהדייט לכל דבריו.	כדתניא:											!
במזיד נהרג												!
פשיטא												!
בשוגג גולה איצטריכא ליה.												!
הא נמי פשיטא												!
איצטריך, סלקא דעתך אמינא: הואיל וכתביב (במדבר ל"ה) וישב בה עד מות הכהן הגדל, אימא: כל דאית ליה תקנתא בחזרה - ליגלי, דלית ליה תקנתא בחזרה - לא ליגלי.												!
ההורג כהן גדול, או כהן גדול שהרג את הנפש - אינו יוצא משם לעולם.	דתנן:											!
אימא לא ליגלי - קא משמע לן.												!
ואימא הכי נמי												!
אמר קרא (דברים י"ט) לנוס שמה כל רצח - אפילו כהן גדול במשמע.												!
עובר על עשה ועל לא תעשה.												!
לא סגי דלא עבר?												!
הכי קאמר: אם עבר על עשה ועל לא תעשה - הרי הוא כהדייט לכל דבריו.												!
פשיטא												!

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

סנהדרין-כהן גדול		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
סלקא דעתך אמינא: הואיל ותנן:											!	
(שמות י"ח) כל הדבר הגדל יביאו אליך - דבריו של גדול	ואמר רב אדא בר אבהו:										!	◇
אימא, כל דבריו של גדול, קא משמע לן.											!	◇
ואימא הכי נמי:											⚡	
מי כתיב דברי גדול הדבר הגדל כתיב - דבר גדול ממש.											!	◇
מעיד ומעידין אותו.												■ <
מעיד?												⚡
(דברים כ"ב) והתעלמת - פעמים שאתה מתעלם, ופעמים שאי אתה מתעלם. הא כיצד? כהן והוא בבית הקברות, וכן ואינה לפי כבודו, או שהיתה מלאכה שלו מרובה משל חבריו - לכך נאמר והתעלמת	והתניא:											⚡ ◇
מעיד למלך.	רב יוסף:											!
לא דן ולא דנין אותו, לא מעיד ולא מעידין אותו	והתנן:											⚡
מעיד לבן מלך.	אלא אמר רבי זירא:											!
בן מלך הדיוט הוא												⚡
אלא: מעיד בפני המלך.												!
והא אין מושיבין מלך בסנהדרין												⚡ ◇
משום יקרא דכהן גדול אתא ויחייב, מקבלי ניהלי לטהדותיה, קאי הוא ואזיל ומעינינא ליה אגן בדיניה.												!
גופא, אין מושיבין מלך בסנהדרין, ולא מלך וכהן גדול בעיבור שנה.												■ <
מלך בסנהדרין - דכתיב (שמות כ"ג) לא תענה על רב - לא תענה על רב.												■ ◇
לא מלך וכהן גדול בעיבור שנה מלך - משום אפסניא, כהן גדול - משום צינה.												■ ◇
שמע מינה שתא בתר ירחא אזיל.	רב פפא:											■ ◇
איני?												⚡
והא הנך שלשה רועי בקר דהוו קיימי, ושמעניהו רבנן דקאמר												⓪ ⚡ ◇
חד אמר: אם בכיר ולקיש כחדא יינץ - דין הוא אדר, ואם לאו - לית דין אדר.												⓪ ⚡
וחד אמר: אם תור בצפר בתלג ימות, ובטיהרא בטול תאינה ידמוך, ישלח משכיה - דין הוא אדר, ואם לאו - לית דין אדר.												⓪ ⚡
וחד אמר: אם קידום תקיף לחדא יחא, יפח בלועך נפיק לקיבליה - דין הוא אדר, ואם לאו - לית דין אדר.												⓪ ⚡
ועברוהו רבנן לההיא שתא												⓪ ⚡ ◇
ותסברא, רבנן ארעוואת סמוך? אלא: רבנן אחושבנייהו סמוך, ורועי בקר איסתייעא הוא דאיסתייעא מילתייהו.												!
חולץ וחולצין כו'.												■ <
קא פסיק ותני לא שניא מן האירוסין, ולא שניא מן הנישואין.												■ ◇
בשלמא מן הנישואין - הוי עשה ולא תעשה, ואין עשה דוחה לא תעשה ועשה, אלא מן האירוסין, אמאי? יבא עשה וידחה לא תעשה												⚡